

2015. december 16., szerda

P8_TA(2015)0459

Felkészülés a humanitárius csúcstalálkozóra: a humanitárius segítségnyújtás előtt álló kihívások és lehetőségek

Az Európai Parlament 2015. december 16-i állásfoglalása a humanitárius csúcstalálkozó előkészítéséről: a humanitárius segítségnyújtás kihívásai és lehetőségei (2015/2051(INI))

(2017/C 399/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a humanitárius gyorssegély koordinálásának megerősítéséről szóló, 1991. december 19-i 46/182. számú határozatára ⁽¹⁾,
- tekintettel az ENSZ Ügynökségközi Állandó Bizottságának (IASC) reformmenetrendjére ⁽²⁾,
- tekintettel (a Globális Humanitárius Platform által támogatott) 2007. július 12-i partnerségi elvekre ⁽³⁾,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének „Az oktatáshoz való jog vészhelyzetekben” című, 2010. július 9-i 64/290. sz. határozatára ⁽⁴⁾ és a többek között az UNICEF és az UNESCO által arra vonatkozóan kiadott iránymutatásokra,
- tekintettel az ENSZ IASC által kiadott, a humanitárius helyzetben, a nemi alapú erőszak esetén való beavatkozásra vonatkozó új iránymutatásokra ⁽⁵⁾,
- tekintettel a katasztrófakockázat-csökkentés 2015–2030 közötti szendai keretére ⁽⁶⁾, amelyet a 2015. március 14. és 18. között a japán Szendaiban tartott, a katasztrófakockázatok csökkentésével foglalkozó 3. ENSZ-világkonferencián fogadtak el,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a harmadik nemzetközi fejlesztésfinanszírozási konferencia addisz-abebai cselekvési menetrendjének létrehozásáról szóló, 2015. július 27-i 69/313. sz. határozatára ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Vöröskereszt és a Vörös Félhold mozgalom 2015. december 8–10. között, Genfben rendezendő 32. nemzetközi konferenciájának előkészítése során folytatott vitákra,
- tekintettel a globális humanitárius segítségnyújtásról szóló 2015. évi jelentésre ⁽⁸⁾,
- tekintettel a 2015. júniusi globális humanitárius áttekintésre ⁽⁹⁾,
- tekintettel a humanitárius segélyezés elveire és helyes gyakorlataira (GHD) ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a humanitárius célú finanszírozással foglalkozó magas szintű ENSZ-bizottságra,

⁽¹⁾ <http://www.un.org/documents/ga/res/46/a46r182.htm>

⁽²⁾ <https://interagencystandingcommittee.org/iasc-transformative-agenda>

⁽³⁾ https://docs.unocha.org/sites/dms/ROWCA/Coordination/Principles_of_Partnership_GHP_July2007.pdf

⁽⁴⁾ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/64/290

⁽⁵⁾ <https://interagencystandingcommittee.org/files/guidelines-integrating-gender-based-violence-interventions-humanitarian-action>

⁽⁶⁾ http://www.preventionweb.net/files/43291_sendai-frameworkfordrren.pdf

⁽⁷⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/69/313

⁽⁸⁾ http://www.globalhumanitarianassistance.org/wp-content/uploads/2015/06/GHA-Report-2015_-Interactive_Online.pdf

⁽⁹⁾ https://www.humanitarianresponse.info/en/system/files/documents/files/gho-status_report-final-web.pdf

⁽¹⁰⁾ <http://www.ghdinitiative.org/ghd/gns/principles-good-practice-of-ghd/principles-good-practice-ghd.html>

2015. december 16., szerda

- tekintettel a humanitárius segítségnyújtásról szóló, 1996. június 20-i 1257/96/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos, 2007. évi európai konszenzusra (a továbbiakban: európai konszenzus), a Bizottság, a Tanács, az Európai Parlament és a tagállamok által aláírt közös nyilatkozatra ⁽²⁾ és annak megújítandó cselekvési tervére,
- tekintettel az Európai Önkéntes Humanitárius Segítségnyújtási Hadtest („az EU segítségnyújtási önkéntesei kezdeményezés”) létrehozásáról szóló, 2014. április 3-i 375/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾ és az EU segítségnyújtási önkéntesei kezdeményezés 2014. évi végrehajtásáról szóló éves jelentésre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az uniós polgári védelmi mechanizmusról szóló, 2013. december 17-i 1313/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁵⁾,
- tekintettel „A nemek szerepe a humanitárius támogatásban: különféle igények, testreszabott segítségnyújtás” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0290) ⁽⁶⁾,
- tekintettel az „Éves jelentés az Európai Unió humanitárius segítségnyújtási és polgári védelmi politikáiról, valamint azok 2014. évi végrehajtásáról” című, a Bizottság által az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett jelentésre (COM(2015)0406) ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Bizottság Humanitárius Segélyek és Polgári Védelem Főigazgatóságának (ECHO) 2014. évi éves tevékenységi jelentésére ⁽⁸⁾,
- tekintettel a humanitárius szükségleteket szolgáló, többcélú készpénz-alapú segítségnyújtás közös elveiről szóló, 2015. június 22-i tanácsi következtetésekre ⁽⁹⁾,
- tekintettel az ENSZ 1989. november 20-i gyermekjogi egyezményére és a gyermekek fegyveres konfliktusba történő bevonásáról szóló, 2000. május 25-i fakultatív jegyzőkönyvére; tekintettel az EU-nak a fegyveres konfliktusok által érintett gyermekekről szóló, 2008-ban aktualizált iránymutatásaira,
- tekintettel az „Új globális partnerség a szegénység felszámolásáért és a fenntartható fejlődésért 2015 után” című, 2015. május 26-i tanácsi következtetésekre ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az EU rezilienciapolitikájáról szóló, 2013. május 28-i tanácsi következtetésekre ⁽¹¹⁾,
- tekintettel „A 2015 utáni hyogói cselekvési keret: kockázatkezelés az ellenálló képesség kiépítéséért” tárgyú, 2014. június 5-i tanácsi következtetésekre ⁽¹²⁾,
- tekintettel az átalakító erejű 2015 utáni menetrendről szóló, 2014. december 16-i tanácsi következtetésekre ⁽¹³⁾,
- tekintettel „Az európai menekültügyi válság kezelése: Az EU külső tevékenységének szerepe” című, 2015. szeptember 9-i közös közleményre (JOIN(2015)0040) ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ HL L 163., 1996.7.2., 1. o.

⁽²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=URISERV:ah0009>

⁽³⁾ HL L 122., 2014.4.24., 1. o.

⁽⁴⁾ <https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2015/HU/1-2015-335-HU-F1-1.PDF>

⁽⁵⁾ HL L 347., 2013.12.20., 924. o.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/echo/sites/echo-site/files/Gender_SWD_2013.pdf

⁽⁷⁾ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2015/HU/1-2015-406-HU-F1-1.PDF>

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/echo_aar_2014.pdf

⁽⁹⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9420-2015-INIT/hu/pdf>

⁽¹⁰⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9241-2015-INIT/hu/pdf>

⁽¹¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/genaff/137319.pdf

⁽¹²⁾ http://www.preventionweb.net/files/37783_eccommunicationsdgs.pdf

⁽¹³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/146311.pdf

⁽¹⁴⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=JOIN:2015:0040:FIN:HU:PDF>

2015. december 16., szerda

- C. mivel a szükségét szenvedő emberek száma 2004 és 2015 között több mint kétszeresére, 100 millió fölé emelkedett; mivel a humanitárius válságok 250 millió embert érintenek; mivel a lakóhelyük elhagyására kényszerülő személyek száma elérte a II. világháború óta tapasztalt legmagasabb szintet, a közel 60 millió főt, és ezen belül csaknem 40 millióan saját országukon belül kényszerültek lakóhelyüket elhagyni; mivel a világban a menekültek több mint fele gyermek;
- D. mivel az éghajlatváltozás miatt 2050-ig egy milliárd ember kényszerülhet lakóhelyének elhagyására, minthogy a világ népességének több mint 40 százaléka él súlyos vízproblémák által érintett területen; mivel éves szinten a természeti katasztrófákból eredő gazdasági veszteségek drámai növekedése várható a jelenlegi, évi 300 milliárd dolláros veszteséghez képest;
- E. mivel az elmúlt nyolc évben a szükségletek és kihívások bővülése, a be nem tartott kötelezettségvállalások és a humanitárius segítségnyújtás költségeinek növekedése hozzájárult ahhoz, hogy a jelenlegi humanitárius rendszer elérje teljesítőképességének határait, arra kényszerítve számos szervezetet, hogy ideiglenesen felfüggeszse az élelmezési segélyeket, a menedéknyújtást és más életmentő humanitárius műveleteket;
- F. mivel a humanitárius kórházak gyakran válnak tömegpusztító fegyverekkel végrehajtott támadások célpontjává; mivel egyre több fenyegetés és támadás éri a humanitárius személyzetet; mivel a humanitárius személyzet és a sebesültek biztonsága igen gyakran veszélyben forog; és mivel ezek a támadások a nemzetközi humanitárius jog megsértésének minősülnek, és súlyosan veszélyeztetik a humanitárius segítségnyújtás jövőjét;
- G. mivel valamennyi humanitárius fellépést az emberségesség, a semlegesség, a pártatlanság és a függetlenség humanitárius elveinek és a nemzetközi humanitárius jog és az emberi jogok genfi egyezményekben és azok kiegészítő jegyzőkönyveiben foglalt alapvető szabályainak kell vezérelniük; mivel a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek védelmét feltételek nélkül biztosítani kell, és mivel érvényesülnie kell a segélyek függetlenségének, azaz a segélyeket politikai, gazdasági vagy biztonsági megfontolásoktól és mindennemű megkülönböztetéstől mentesen kell nyújtani;
- H. mivel a konfliktusokban érintett valamennyi fél – köztük az állami és nem állami fegyveres erők – köteles biztosítani a humanitárius szereplők számára a konfliktus által sújtott, kiszolgáltatott polgári lakosság támogatásához szükséges bejutást;
- I. mivel a katasztrófa sújtotta övezetekben a nők és gyermekek mellett, hogy különösen kiszolgáltatottak és aránytalan mértékben vannak kitéve a kockázatoknak a vészhelyzetek idején és azokat követően is, kizsákmányolással, kirekesztéssel, fertőzésekkel, valamint fegyverként bevetett szexuális és nemi alapú erőszakkal szembesülnek; mivel a nők és a gyermekek a lakóhelyük elhagyása és a hagyományos védelmi és támogatási rendszerek összeomlása miatt fokozott veszélynek vannak kitéve; mivel a nemzetközi humanitárius jog értelmében a háborúban nemi erőszak áldozatává vált lányok és nők számára megkülönböztetés nélkül minden szükséges egészségügyi ellátást biztosítani kell; mivel a nem biztonságos terhességmegszakítás a gyermekágyi halálozás Egészségügyi Világszervezet által megállapított három fő okának egyike; mivel a menekülttáborokban jelentős kihívást jelent az anyák egészsége, a megerőszkolt nők pszichológiai gondozása, valamint a lakóhelyüket elhagyni kényszerült gyermekek oktatása és iskoláztatása;
- J. mivel az ENSZ 2015. évre szóló, összesített humanitárius felhívása történetének legmagasabb összegét érte el, összesen mintegy 19 milliárd eurót; mivel az adományozók rekordösszegű befizetései ellenére a világsszintű felhívásban meghatározott összegnek csak egynegyede gyűlt össze, és az Unió erőfeszítéseket tett a globális humanitárius felhívások és az ECHO által támogatott műveletek finanszírozására; mivel ez megerősíti, hogy globálisan összehangolt, idejében nyújtott, kiszámítható és rugalmas finanszírozásra van szükség, amelyet a különböző kontextusokhoz igazítanak, és amelyet az innovatív készségre irányuló, a köz- és magánszféra közötti partnerségekkel és teljesítési módszerekkel támogatnak meg; mivel az EU erőfeszítéseket tett a globális humanitárius felhívásoknak és az ECHO műveleteinek finanszírozására; mivel a 0,7 %-os támogatási célra vonatkozó, megújított kötelezettségvállalás és az ígéretek időbeli teljesítése ebben a kontextusban még fontosabb;
- K. mivel a humanitárius válságok többsége emberi eredetű okokra vezethető vissza; mivel az Unió által nyújtott nemzetközi humanitárius segélyek 80 %-a olyan, ember által okozott válságokra összpontosul, amelyek alapvetően politikai és nem pusztán humanitárius megoldásokat igényelnek; mivel a szegénység és a válságoknak való kiszolgáltatottság szorosan összekapcsolódik, ami rámutat, hogy a válságok kiváltó okainak kezelésére, reziliencia-építésre, a természeti katasztrófákhoz és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás képességének erősítésére és az érintett személyek hosszú távú igényeinek kielégítésére van szükség; mivel a humanitárius válságok következményei – például a migrációval és a menekültekkel kapcsolatos kihívások – csak súlyosbodni fognak, hacsak nem a kiváltó okokat kezeljük, és jobban össze nem kapcsoljuk a humanitárius és a fejlesztési együttműködési támogatást;

2015. december 16., szerda

- L. mivel a humanitárius segítségnyújtás és a fejlesztés összefügg, különösen arra való tekintettel, hogy növelni kell a katasztrófákkal szembeni ellenálló képességet a kockázatok mérséklése és a sokkhatások elleni védelem révén, ami alapvetően fontos eszköze a humanitárius szükségletek csökkentésének és az egészségüggyel, a higiéniával, az oktatással, az élelmezéssel és akár az alapvető lakhatással kapcsolatos zavarok elhárításának;
- M. mivel a nemzetközi, helyi és regionális koordináció, információmegosztás és közös programozás, adatgyűjtés és értékelés elősegíti majd a segítségnyújtásra vonatkozó döntéshozatal, a hatékonyság, az eredményesség és az elszámoltathatóság javítását;
- N. mivel nagyobb bizalomra és további együttműködésre van szükség a magánszektor szereplői, a nem kormányzati szervezetek, a helyi hatóságok, a nemzetközi szervezetek és a kormányok között; mivel az üzleti erőforrások, a szakértelem, az ellátási láncok, a kutatási és fejlesztési kapacitások és a logisztika hozzájárulhatnak a hatékonyabb felkészülés és humanitárius fellépések biztosításához;
- O. mivel az uniós költségvetés humanitárius segítségnyújtási alcímében 2015-ben előirányzott 909 millió EUR összegű finanszírozás a teljes uniós költségvetés kevesebb mint 1 %-át teszi ki; mivel a rendkívüli humanitárius szükségletek és a rendelkezésre álló eszközök közötti jelenlegi eltérés csökkentésének egyik módját a segély és a hosszú távú segítségnyújtás jobb összekapcsolása jelenti;
- P. mivel jelenleg a nem kormányzati és a nemzetközi szervezetek – többek között a Vöröskereszt és az ENSZ ügynökségei – a humanitárius támogatások fő végrehajtói, amelyek évente közel 120 millió ember számára nyújtanak életmentő segítséget és védelmet;
- Q. mivel a megelőzés és a belföldi reagálás és a belföldi képességek fontos szerepet töltenek be abban a szükségletek lehető legjobb kielégítésében és a nemzetközi segítségnyújtás iránti szükségletek csökkentésében; mivel 2015-ben az összes nemzetközi humanitárius segítségnyújtásnak csupán 0,2 %-át juttatták közvetlenül az érintett országok helyi és nemzeti nem kormányzati szervezeteinek, noha más szereplőkhöz képest rendszerint jobb reagálási képességgel, valamint a szükségletekről jobb ismeretekkel rendelkeznek, és könnyebben elérik az érintett lakosságot; mivel egyre nagyobb igény mutatkozik a válságok által érintett emberek és közösségek felé történő elszámoltathatóság biztosítása iránt;
- R. mivel a humanitárius segítségnyújtásnak továbbra is a humanitárius szereplők által megállapított szükségleteken kell alapulnia, és mivel az adományozóknak tartózkodniuk kell attól, hogy a segélyeket válságkezelési eszközként használják;
- S. mivel a humanitárius segítségnyújtást és az alkalmazott eszközöket a közösen felmért szükségletekhez kell igazítani, és a különböző kontextusoktól kell függeniük; mivel elengedhetetlen minden erőfeszítést megtenni annak biztosítására, hogy az emberi jogok tiszteletben tartását és különösen a nők, a gyermekek, az idősek, a fogyatékkal élő, kisebbségek, őslakos népek és más kiszolgáltatott csoportok egyedi szükségleteit beépítsék a humanitárius segítségnyújtásra irányuló erőfeszítésekbe;
- T. mivel a globális szereplőket arra kell ösztönözni, hogy a humanitárius segítségnyújtást építsék be az emberi jogi monitoring- és jelentéstételi mechanizmusokba;
- U. mivel a 2016. május 23–24-én, Isztambulban rendezendő első humanitárius csúcstalálkozóznak azt kellene eredményeznie, hogy a humanitárius segítségnyújtási struktúrát befogadóbbá, hatékonyabbá, átláthatóbbá és valóban globálissá alakítsák át, hogy meg tudjon felelni a jelenlegi és a jövőbeli, például az élelmezésbiztonság, a népességnövekedés, az éghajlatváltozás, a sérülékenység, a humanitárius segítők biztonsága, a lakosság lakhelyelhagyásra kényszerítése és a társadalmi-gazdasági helyzet alakulása jelentette kihívásokhoz kapcsolódó humanitárius szükségletek várható növekedésének;
- V. mivel a humanitárius csúcstalálkozóra a katasztrófakockázatok csökkentéséről, a fejlesztésfinanszírozásról, a 2015 utáni fenntartható fejlesztési menetrendről és az éghajlatváltozásról szóló számos kormányközi tárgyalás után kerül sor, amelyek az elkövetkező évekre meghatározzák a fejlesztés és a humanitárius segítségnyújtás kereteit, és így a csúcstalálkozó egyedülálló, kritikus fontosságú és konkrét lehetőséget kínál majd a célkitűzések, az elvek és a fellépések összehangolására, valamint arra, hogy a világ egységesebben foglalkozzon a legkiszolgáltatottabbak szükségleteivel és rezilienciaépítésével;
- W. mivel az EU fő adományozóként rendelkezik az ahhoz szükséges felelősséggel és befolyással, hogy vezető szerepet vállaljon abban, hogy a konfliktusok és katasztrófák sújtotta milliók szükségleteinek kielégítésére jobb és innovatívabb módokat kutassunk fel, és számukra hosszú távú megoldásokat kínáljunk;

2015. december 16., szerda

- X. mivel a helyzet közelmúltbeli romlása, a világszerte riasztó alultápláltsági adatok, valamint a 3. szintű besorolású országok politikai instabilitásának regionális és nemzetközi továbbgyűrűzése ismét arra emlékeztet, hogy a humanitárius csúcstalálkozóknak fel kell gyorsítania a humanitárius rendszer átalakítását, és jobban kellene szolgálnia a rászorulókat érdekeit;

A globális konzultációktól a globális fellépésig

1. üdvözlö az ENSZ főtitkárának azon határozatát, hogy összehívja az első több érdekelt felet tömörítő humanitárius csúcstalálkozót, és üdvözlö, hogy Törökország kész megrendezni azt; felhívja az uniós tagállamokat, hogy támogassák a csúcstalálkozót, valamint konkrét kötelezettségvállalások és kiemelt cselekvési területek meghatározásával fogadjanak el határozott tanácsi következtetéseket, az operatív hatékonyság, a közös minőségi normák, az új adományozókkal való jobb koordináció és partnerségek céljával, a politikai részrehajlástól mentes segélyezés, az emberségesség, a semlegesség, a pártatlanság és a függetlenség humanitárius elveinek egységes értelmezése és alkalmazása, valamint a nemzetközi humanitárius jog szerinti kötelezettségek tiszteletben tartása alapján;

2. üdvözlö az ENSZ arra irányuló kezdeményezését, hogy világszerte információkat gyűjtsön a természeti katasztrófák és konfliktusok feltérképezése céljából, és állást foglaljon arra vonatkozóan, hogy milyen módon lehet több embert megmenteni és megvédeni a válságok hatásaitól; üdvözlö továbbá, hogy nyolc, tematikus ülésekből és átfogó konzultációból álló regionális konzultációt szerveznek a kormányok, a civil társadalom, a nem kormányzati szervezetek, az önkéntesek hálózatai, vállalkozások és vallási hálózatok képviselőinek részvételével, valamint hogy online konzultációkra vonatkozó kezdeményezések születtek, továbbá hogy az EU társelnökségével létrehozták a humanitárius célú finanszírozással foglalkozó magas szintű munkacsoportot;

3. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi hatalmas humanitárius kihívások szükségessé teszik, hogy a csúcstalálkozó megerősítsen egy befogadóbb, sokrétűbb és valóban világszintű humanitárius rendszert, mindamelllett elismeri a jelenlegi humanitárius segítségnyújtási rendszer sokszínűségét és az összes szereplő egymást kölcsönösen kiegészítő szerepét; felhívja az EU-t, hogy támogassa az olyan, a humanitárius fellépésre vonatkozó globális konszenzust, amely megerősíti a humanitárius segítségnyújtás elveit és a nemzetközi humanitárius jog által előírt kötelezettségeket és jogokat, ugyanakkor biztosítja az emberközpontú és az emberi jogokon alapuló védelmi válaszokat, továbbá a kormányokat a lakosság védelmére vonatkozó szerepük és felelősségük tekintetében elszámoltathatóvá teszi; felhívja a figyelmet a humanitárius segítségnyújtás átpolitizálódásának negatív hatásaira, és emlékeztet arra, hogy az alapvető humanitárius elvek megőrzése és az azok iránti folyamatos elkötelezettség döntő fontosságú a konfliktusok és természeti katasztrófák sújtotta területeken való humanitárius tér biztosítása szempontjából;

4. hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy a csúcstalálkozó záróokmányának értelme legyen, ötéves menetrendet kell magában foglalnia a fejlesztésre és a vállalt konkrét politikai kötelezettségek megvalósítására vonatkozóan, ebbe egy kormányközi ellenőrzési és elszámoltathatósági keretet, a szervezetek gyakorlatainak értékelését és egy, az érintett érdekelt felek bevonásával készülő hatástanulmányt is beleértve;

5. kéri, hogy a humanitárius csúcstalálkozót kapcsolják össze a 2015 utáni fejlesztési programmal, a szendai katasztrófakockázat-csökkentési kerettel és az ENSZ 21. éghajlat-változási konferenciájával (COP 21) annak érdekében, hogy a katasztrófákkal szembeni ellenálló képesség kialakítása terén fokozzák a szakpolitikák és az intézmények közötti összhangot, valamint a fejlesztési szereplőket e terén aktívabb szerepvállalásra ösztönözzék; felszólítja az adományozó kormányokat, hogy nemzeti szakpolitikáik számára e keretrendszerekhez kapcsolódóan határozzanak meg közös célkitűzéseket, prioritásokat és mutatókat;

6. felhívja az EU-t és tagállamait mint legnagyobb adományozókat és kulcsfontosságú operatív szereplőket, hogy járjanak elől jó példával; hangsúlyozza, hogy valamennyi uniós humanitárius fellépést a szolidaritás, a felelősségvállalás és az elszámoltathatóság elveinek kell vezérelnie és a kiszolgáltatott személyek mind fizikai, mind lelki védelmének biztosítására kell irányulnia; kéri, hogy találjanak globális, átfogó és hosszú távú megoldást a konfliktusövezetekből menekülő embertömegek számára; megjegyzi, hogy az Unión belüli jelenlegi válságra adott válasszal összefüggésben Európa globális humanitárius szintén meglévő szerepe és hitelessége forog kockán;

2015. december 16., szerda

7. kéri, hogy a csúcstalálkozó egy következetes, eredményorientált és részvételen alapuló megközelítés mellett kötelezze el magát specifikus mutatók és munkamódszerek meghatározása révén, amelyeket az adományozóknak és a végrehajtó ügynökségeknek meg kell erősíteniük és meg kell osztaniuk ahhoz, hogy az érintett lakosság a humanitárius fellépés teljes folyamatában részt vegyen; felhívja a csúcstalálkozót, hogy törekedjen az érintett lakosság felé való elszámoltathatósággal kapcsolatos ENSZ-keretrendszer intézményesítésére, jobb nyomon követésére és értékelésére;

8. hangsúlyozza, hogy a humanitárius csúcstalálkozó arra is lehetőséget kínál minden érdekelt fél számára arra, hogy mérlegelje az ENSZ-reform szükségszerűségét, amelynek célja egy befogadó, átlátható és hatékony koordinációs rendszer és egy befogadóbb és működőképesebb IASC megteremtése, a kiegészítő jelleg fokozása érdekében a partnerek nagyobb szerepvállalása és a reformmenetrend működőképességének teljes körű biztosítása, valamint arra, hogy bármilyen válság szempontjából megerősítsék a többoldalú humanitárius struktúrát egy olyan, közös felhívás alapjául szolgáló, megbízható igényfelmérési rendszer létrehozásával, amely biztosítja a finanszírozás átfogó nyomon követését, a költségek szervezetek közötti összehasonlításának rendszerét, valamint egy értékelési és nyomon követési mechanizmust;

9. kitart amellett, hogy átfogó és komoly eszközök nélkül egy ilyen globális fellépés nem lesz sikeres; hangsúlyozza, hogy az új és állandó katasztrófák és sebezhetőségi pontok kezeléséhez a párhuzamos rendszerek elkerülésére, a finanszírozási alap bővítésére és hosszú távú, kiszámítható beruházásokra van szükség, valamint hogy ehhez eleget kell tenni az új fenntartható fejlesztési menetrendnek, és ennek érdekében elsősorban elő kell mozdítani a közös kockázat- és szükségletfelmérést, tervezést és finanszírozást a humanitárius ügyekkel, a fejlesztéssel és az éghajlatváltozással foglalkozó szereplők körében; hangsúlyozza, hogy a hatékonyság és humanitárius segélyek terén jelentkező finanszírozási hiányok kezelése érdekében a humanitárius és fejlesztési segélyek közötti, fokozott kiegészítő jellegnek több fejlesztési támogatással és humanitárius finanszírozással kell párosulnia; ezzel összefüggésben emlékeztet arra a régóta fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásra, hogy ezen a téren a GNI 0,7 %-ának megfelelő kiadási szintet fognak elérni;

10. nyomatékosan felhívja az Uniót mint a világ legnagyobb humanitárius segítségnyújtóját, hogy vállaljon vezető szerepet a humanitárius csúcstalálkozón azáltal, hogy a humanitárius segítségnyújtás tekintetében rugalmasabb módszereket, a válságok megelőzésére pedig proaktív és koherens intézkedéseket és hatékony eszközöket kér; sürgeti az Uniót és más adományozókat, hogy feleljenek meg pénzügyi kötelezettségvállalásaiknak és találják meg a pénzügyi kötelezettségvállalások helyszíni cselekvéssé való átalakításához szükséges idő csökkentésének módját; hangsúlyozza továbbá, hogy fontos az emberi jogokkal kapcsolatos jelentéstétel, amely a válságok korai előrejelző rendszere, és ösztönzi a humanitárius csúcstalálkozót, hogy a reakció kultúrájától a megelőzés kultúrája felé való elmozdulás során ezt vegye figyelembe;

A konfliktus sújtotta emberek szükségleteinek kielégítése

11. kéri az EU-t, hogy a szükségleteken alapuló segítségnyújtás keretében a védelmet helyezze a humanitárius fellépés középpontjába azáltal, hogy megfelelési rendszert hoz létre, és azt a programozásban is érvényesíti; hangsúlyozza, hogy intézményesíteni kell a védelmi tisztviselők szerepét, továbbá hogy stratégiai és integrált megközelítéseket kell kidolgozni, megfelelő finanszírozást biztosítva a szükséges védelmi tevékenységek számára már a vészhelyzetek első szakaszában is; nyomatékosan felszólítja az EU-t, hogy a humanitárius fellépés során határozottabban kötelezze el magát az emberi jogokon alapuló megközelítés mellett, és biztosítsa, hogy az egyes kiszolgáltatott csoportoknak, különösen a nőknek, a fiataloknak, a bevándorlóknak, a HIV-vel élőknek, az LMBTI és a fogyatékkal élő személyeknek mind a méltóságát, mind a szükségleteit, mind pedig jogaikat tiszteletben tartsák;

12. felszólítja az EU-t, hogy a humanitárius csúcstalálkozón mozdítson elő egy átfogó megállapodást a nemzetközi humanitárius jog, a nemzetközi emberi jogi jogszabályok és a menekültjog fokozott tiszteletben tartásának és betartásának gyakorlati módjairól, többek között a nemzetközi humanitárius jogszabályok regionális és nemzeti hatóságok, biztonsági erők, helyi hatóságok és közösségi vezetők körében való terjesztéséről, valamint hogy támogassa a Nemzetközi Büntetőbíróságot arra irányuló szerepének betöltésében, hogy a nemzetközi humanitárius jog és a nemzetközi emberi jogi jogszabályok megsértése tekintetében véget vessen a büntetlenségnek;

13. hangsúlyozza, hogy ki kell terjeszteni a menekültügyi egyezményt és a kampalai egyezményt annak érdekében, hogy világszerte védjék és segítsék a lakóhelyüket elhagyni kényszerült, valamint az éghajlatváltozás által sújtott embereket, és védjék meg őket az erőszak különböző formáitól – többek között az emberkereskedelemtől, a nemi alapú erőszaktól, a városi és a gazdasági erőszaktól, mivel joggal félhetnek az üldöztetéstől, valamint komoly fenyegetéseknek lehetnek kitéve; hangsúlyozza, hogy válság idején a migránsoknak ugyanolyan szintű jogvédelmet kell biztosítani, mint az összes többi csoportnak; szorgalmazza, hogy fordítsanak figyelmet a különösen kiszolgáltatott csoportokra, például a bevándorlókra, a hontalan személyekre és a menekültekre, akiket gyakran elhanyagolnak a humanitárius vita során; az emberi jogok védelmére irányuló eszközök új generációjának kialakítását szorgalmazza e lakossági csoportok számára;

2015. december 16., szerda

14. hangsúlyozza, hogy alapvető változásra van szükség a menekülteknek, illetve a befogadó országoknak és közösségeknek nyújtandó támogatást illetően; támogatja a globális konzultációra szánt összefoglaló jelentést, amely kéri, hogy a csúcstalálkozón vizsgálják meg a menekültek befogadására vonatkozó átfogó megállapodást, amely elismeri a befogadó országok hozzájárulását, támogatásukra hosszú távú, kiszámítható és fenntartható pénzügyi csomagokat biztosít, a menekülteket a megélhetési lehetőségekhez való hozzáférés révén önellátóvá teszi, és méltányosabb mechanizmusokat hoz létre a harmadik országokban való letelepedésüket illetően;

15. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy a csúcstalálkozó előkészítése során törekedjenek a humanitárius elvek közös globális értelmezésére és alkalmazására, valamint hogy közösen dolgozzanak ki a jelenlegi és az új adományozók körében széles körben elfogadott magatartási kódexet a bevált gyakorlatok megosztása, a szükséglet szenvedőkhöz való eljutás elősegítése és a – például a helyes humanitárius segítségnyújtás elveinek megfelelő – helyes adományozói gyakorlatokkal kapcsolatos meglévő kötelezettségvállalások fokozása érdekében;

16. felhívja az EU-t, hogy támogassa az átláthatóságnak és az elszámoltathatóságnak mint vezérelveknek a WHS nyilatkozatába való – a programok kidolgozásának és értékelésének alapjául szolgáló egyedi mutatók és (többek között nemek és kor, illetve a gyermekekre vonatkozóan külön változók szerint) bontott adatok alkalmazása, valamint egy, a humanitárius segítségnyújtás átláthatóságára vonatkozó nemzetközi standard előmozdítása általi – beépítését annak érdekében, hogy az eredmények mérése céljából globális elszámoltathatósági eredménykeretet biztosítson;

17. hangsúlyozza, hogy élelmet, vizet, menedéket, higiéniai feltételeket és orvosi ellátást kell biztosítani, mivel ez minden emberi lény alapvető joga; rendkívüli módon aggódik a rossz higiénés körülményekhez kapcsolódó fertőzésveszély, valamint az ivóvízhez való korlátozott hozzáférés, illetve amiatt, hogy a humanitárius válságokban nem biztosított az alapvető gyógyszerekhez való hozzáférés; felszólítja az Uniót, hogy vegye át a vezető szerepet abban, hogy a humanitárius válságokban biztosított legyen az alapvető gyógyszerekhez és a biztonságos ivóvízhez való megfelelő hozzáférés;

18. felhívja az Uniót és valamennyi nemzetközi szereplőt, hogy a menekülttáborokban javítsák a humanitárius segítségnyújtás módszereit, különös tekintettel a mobil laboratóriumok fertőző járványokkal szembeni küzdelem keretében történő felállítására, a sürgősségi segítségnyújtás módszereinek a legkiszolgáltatottabb csoportok figyelembevételével történő tökéletesítésére, valamint a higiénia és a sürgősségi egészségügyi infrastruktúra javítására;

19. hangsúlyozza, hogy a gyermekek védelmét a humanitárius segítségnyújtás szerves részének kell tekinteni a gyermekek bántalmazásának, elhanyagolásának, kizsákmányolásának és a velük szemben elkövetett erőszakos cselekményeknek a megelőzése és kezelése érdekében; hangsúlyozza, hogy a gyermekek jelentik a változás fő motorját, és ezért fontos, hogy a humanitárius segítségnyújtás részeként gyermekbarát területeket alakítsanak ki;

20. hangsúlyozza a nők konfliktusban és a konfliktus utáni helyzetekben játszott központi szerepét, hiszen a válságok idején ők reagálnak először, összetartva családjukat és közösségüket; felszólítja az adományozókat és a kormányokat, hogy a humanitárius programok kidolgozásában juttassák érvényre a nemek közötti egyenlőséget és támogassák a nők és a lányok szerepvállalását;

21. nyomatékosan kéri, hogy a humanitárius segítségnyújtás feleljen meg a nemzetközi humanitárius jognak, és hogy az Unió által nyújtott humanitárius segílyt ne sújtsák más adományozó partnerek korlátozásai; aggasztónak találja és elítéli, hogy humanitárius vészhelyzetekben a nőkkel és lányokkal szemben továbbra is háborús fegyverként vetik be a nemi erőszakot, valamint a szexuális és nemi alapú erőszak egyéb formáit; hangsúlyozza, hogy foglalkozni ez az erőszakkal, valamint annak testi és lelki következményeivel; globális kötelezettségvállalást szorgalmaz annak biztosítása érdekében, hogy az embertelen bánásmód állandósítása helyett a nők és a lányok már a vészhelyzetek vagy válsághelyzetek kezdetétől fogva biztonságban legyenek a szexuális és nemi alapú erőszak kockázatának kezelése, a tudatosságnövelés, az elkövetők büntetőeljárás alá vonásának biztosítása és humanitárius válság esetén a lányok és nők számára a szexuális és reprodukció egészségügyi szolgáltatások teljes köréhez – köztük a biztonságos abortuszhoz – való hozzáférés biztosítása révén, a nemzetközi humanitárius jog előírásainak megfelelően és a genfi egyezményekben és azok kiegészítő jegyzőkönyveiben előírányzottak szerint;

22. úgy véli, hogy a humanitárius segítségnyújtásban részt vevő valamennyi munkatárnak – többek között a rendőri és katonai erőknél is – a nemi szempontokkal kapcsolatosan megfelelő képzésben kellene részesülniük, valamint hogy szigorú magatartási kódexet kellene bevezetni, megelőzendő, hogy e személyek visszaéljenek pozíciójukkal és biztosítandó a nemek közötti egyenlőséget;

2015. december 16., szerda

23. felszólítja a humanitárius fellépésekben részt vevőket, hogy valamennyi – új uniós finanszírozási eszközök beazonosítását elősegítő – ágazatspecifikus beavatkozásokba építsenek be stratégiákat a nemi alapú erőszak megelőzésére és csökkentésére, és ennek érdekében tekintsék át a humanitárius fellépések során a nemi alapú erőszak esetén való beavatkozásra vonatkozó, a Global Protection Cluster által kidolgozott felülvizsgált iránymutatásokat; úgy véli továbbá, hogy a humanitárius szereplőknek (többek között az Uniónak) a katasztrófákra való felkészültség és a reagálás valamennyi szakaszában konzultálniuk kell a lány- és fiúgyermekkel, különösen a serdülő lányokkal;

24. felhívja az érintett humanitárius ügynökségeket, hogy erősítsék meg az egymás közötti koordinációt a szexuális kizsákmányolás és visszaélés áldozatainak és potenciális áldozatainak azonosítása és védelme érdekében;

25. elismeri, hogy a tartós politikai megoldásokba való befektetés szempontjából az EU átfogó megközelítése komoly értéket jelent a külső politikai eszközök széles skálájának koordinációjában és következetessé tételében; felhívja a figyelmet a humanitárius segélyek különleges sajátosságaira, és hangsúlyozza, hogy biztosítékok elfogadása révén feltétlenül külön kell választani a humanitárius segítségnyújtást a külpolitikai, biztonsági és terrorizmusellenes megfontolásoktól; sajnálattal veszi tudomásul a humanitárius fellépés elveivel való mindennemű visszaélést és azok figyelmen kívül hagyását, mivel az effajta visszaélések jelentősen veszélyeztetik a segítségnyújtást és a humanitárius személyzet biztonságát; kitart amellett, hogy a terrorizmusellenes intézkedések nem veszélyeztethetik és nem akadályozhatják a humanitárius erőfeszítéseket, és kéri, hogy a humanitárius csúcstalálkozó keretében megfelelő módon foglalkozzanak ezzel a kérdéssel;

A humanitárius segítségnyújtás hatékonysága

26. elítéli a humanitárius segélyek célba juttatásának következetes megakadályozását, valamint bármely – akár uniós akár Unión kívüli – szereplő minden olyan fellépését, amely megsérti a veszélyben lévő személyeknek biztosított segítségnyújtásra és a visszaküldés tilalmára vonatkozó, a lakóhelyét elhagyni kényszerült lakosságra alkalmazandó elveket; felszólítja a tagállamokat, hogy elsődleges kötelezettségeiket teljesítve védjék meg és segítsék a lakosságot, és alakítsanak ki olyan jogi és szakpolitikai kereteket, amelyek a nemzetközi humanitárius joggal összhangban elősegítik a humanitárius segítség célba jutását és a segélyek elosztását; indítványozza, hogy e keretek foglaljanak magukba humanitárius célú adómentességet, az átutalásokkal kapcsolatos tranzakciós költségek csökkentését és egyszerűsített vám eljárásokat; felszólítja az adományozókat, a befogadó országok kormányait és a végrehajtásban részt vevő szereplőket, hogy tartsák tiszteletben az összes lehetséges csatornán keresztül nyújtott humanitárius segélyeket és támogatásokat, és kötelezettségeiknek eleget téve biztosítsák, hogy a szakszerű, biztonságos, összehangolt, megfelelő és minőségi segítségnyújtás elérje a szükségét szenvedő lakosságot, még a távoli területeken is;

27. a humanitárius szereplők fokozottabb védelme kapcsán mélyszéles aggodalmának ad hangot a humanitárius személyzet és infrastruktúrák, például kórházak elleni ismétlődő támadások miatt; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi jog keretében többet kell tenni a humanitárius személyzet biztonságának, védelmének és szabad mozgásának előmozdítása érdekében; támogatja a humanitárius dolgozók védelme érdekében az elszámoltathatóság javítására vonatkozó külön záradékok humanitárius jogszabályokba és adományozói cselekvési tervekbe való beépítését minden ország tekintetében, valamint a segélyszervezetek munkatársai ellen irányuló támadások határozott és rendszeres nyomon követését és az ezzel kapcsolatos jelentéstételt;

28. támogatja az átfogó hatékonysági eredménytáblára vonatkozó bizottsági ajánlásokat;

29. hangsúlyozza, hogy további párbeszédre van szükség a különböző humanitárius szereplők kiegészítő szerepéről és megbízatásáról; úgy véli, hogy egyértelmű különbséget kell tenni a civil humanitárius és a katonai szereplők között; úgy véli, hogy kiemelten kell kezelni a civil humanitárius fellépéseket; felkéri a humanitárius csúcstalálkozót, hogy tárja fel a szereplők közötti koordináció javításának új kereteit, mivel ez a koordináció az eredményesebb, hatékonyabb és megfelelőbb humanitárius reagálás kulcsfontosságú eleme; hangsúlyozza, hogy a helyi operatív kapacitások alaposabb elemzésére, mélyrehatóbb közös igényfelmérésre, továbbá a humanitárius fellépések jobb elszámoltathatóságára van szükség;

30. komoly erőfeszítéseket kér az elhúzódó humanitárius válságok során az oktatáshoz való jog hatékony, a szükséges pénzügyi források és emberi erőforrások révén történő biztosítására, mivel az oktatás hiánya gyermekeink jövőjét és a társadalmak további fejlődését veszélyezteti; hangsúlyozza, hogy a folyamatos oktatás fontos szerepet játszik a közös és egyetemes értékek, többek között az emberi méltóság, az egyenlőség, a demokrácia és az emberi jogok biztosításában;

2015. december 16., szerda

31. tekintettel arra, hogy az oktatás lehetőségétől megfosztott gyermekek száma riasztóan magas, és mivel az oktatás rendkívüli mértékben képes növelni a lakosság ellenálló-képességét, üdvözlí, hogy a Bizottság elkötelezte magát amellett, hogy növelje a humanitárius vészhelyzetek által sújtott gyermekek oktatására irányuló finanszírozást; felszólítja a Tanácsot, hogy támogassa a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy az Unió humanitárius segítségnyújtási költségvetésének 4 %-át fordítsák erre a célra; úgy véli, hogy a finanszírozás növelése nem vezethet ahhoz, hogy kevesebb figyelmet fordítanak más elsődleges szükségletekre;

32. aggodalmának ad hangot a gyermekek menekülttáborokon belüli oktatásával és iskoláztatásával kapcsolatban, és felszólítja az Uniót és valamennyi nemzetközi szereplőt, hogy erősítsék meg a menekülttáborokon belüli iskolai oktatásra irányuló kapacitásokat;

33. elismeri, hogy a kiszámíthatóság, a működési rugalmasság és a többéves hozzájárulások a hatékony és eredményes segítségnyújtás kulcsfontosságú előfeltételei; felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy a humanitárius csúcstalálkozó zárónyilatkozatában élesszék újra a humanitárius segélyezés helyes gyakorlatának alapelveit;

34. hangsúlyozza, hogy a finanszírozási hiány kezelése érdekében globális fellépésre van szükség; szorgalmazza egy olyan globális humanitárius segítségnyújtási alap létrehozását, amely támogatná a Fejlesztési Támogatás Bizottságon (DAC) kívüli adományozók részvételét és bevonását, valamint összefogná a már létező nemzetközi pénzügyi mechanizmusokat, hazai erőforrásokat és összevont forrásokat (az ENSZ vészhelyzeti alapjait, a Központi Szükséghelyzeti Válaszalapot, a vagyonkezelői alapokat stb.), és amelyet a kormányok, a magánszektor és a regionális szervezetek önkéntes kifizetései egészítenének ki; úgy véli, hogy a kifizetéseket fel lehetne használni a 3. szintű vészhelyzetekkel kapcsolatos humanitárius felajánlásokban jelentkező hiány orvoslására, a felkészülés támogatására, a hosszú távra érkező menekültek számára rugalmas szociális védelmi csomagok biztosítására vagy az olyan váratlan vészhelyzetek kezelésére, mint amilyen többek között az ebolajárvány;

35. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi pénzügyi intézményeknek – elsősorban a kedvezményes finanszírozásra vonatkozó jogosultsági kritériumok újbóli megfogalmazásával – teljesen el kell kötelezniük magukat és át kell formálniuk a kedvezményes hitelkeretekkel kapcsolatos nézőpontjukat annak érdekében, hogy a bizonytalan helyzetekben rugalmasabb intézményi válaszlehetőségeket tegyenek lehetővé, és hogy a belföldi erőforrások növelése céljából jobban figyelembe vegyék a nemzeti kapacitást;

36. sürgeti a kormányokat, az adományozókat és azok támogató környezetét, hogy oly módon egyszerűsítsék a végrehajtó partnerekre vonatkozó adminisztratív követelményeket, hogy az elszámoltathatóság biztosítása mellett egyszerűsítsék az eljárásokat és az igazgatás, a szerződéskötés és a jelentéstétel terén feltérképezik a bevált gyakorlatokat, valamint támogatják az olyan kezdeményezéseket, amelyek folyamatos segítséget hivatottak nyújtani a helyi szereplők kapacitásának és nyomon követésének fokozásához, valamint a nemzeti koordinációs rendszerek megerősítését szolgálják;

37. hangsúlyozza, hogy az érintett lakosság életének és méltóságának jobb védelme és garantálása érdekében a helyi nem kormányzati szervezeteknek hozzá kell férniük a közvetlen finanszírozáshoz; sürgeti az uniós tagállamokat és adományozókat, hogy az elszámoltathatóság biztosítása mellett, fenntartható módon növeljék az olyan helyi humanitárius szereplőknek nyújtott közvetlen finanszírozást, amelyek rendelkeznek a helyszíni fellépéshez szükséges kapacitással, tapasztalattal és lehetőségekkel;

38. szorgalmazza, hogy a humanitárius csúcstalálkozó keretében fenntartható programok, végrehajtási tervek és kiszámítható fejlesztési finanszírozás kíséretében dolgozzanak ki új megállapodást a törekény helyzetű államokkal való együttműködésre és az elhúzóó válságokra vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy az addisz-abebai cselekvési program kiemelte, hogy beruházásokra van szükség a szociális védelmi rendszereket és a biztonsági hálót illetően annak érdekében, hogy bizonytalan helyzetben gyorsabban és hatékonyabban lehessen fokozni a segítségnyújtást;

A kiszolgáltatottság csökkentése és a kockázatkezelés

39. hangsúlyozza, hogy a humanitárius segítségnyújtás rendszerét hozzá kell igazítani a helyi, nemzeti vagy regionális követelményekhez, valamint hogy elő kell segíteni a rendszeresen érintett lakosság, például mindenféle korú nők, a gyermekek, a fogyatékkal élő személyek, a kisebbségek és az őslakos népek szerepvállalását, elismerve a változások előidézésében játszott szerepüket, biztosítva, hogy a humanitárius fellépés programozása és végrehajtása során – amikor csak lehet – előzetesen konzultáljanak velük és kérjenek tőlük visszajelzést;

40. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi fellépésnek a már létező helyi vagy nemzeti kezdeményezésekre és partnerségekre kellene építenie ahelyett, hogy párhuzamos erőfeszítéseket hozna létre; kitart amellett, hogy meg kell erősíteni a humanitárius segítségnyújtás helyi és regionális kapacitásait, valamint – amennyiben lehetséges – olyan, minden felet bevonó folyamatokról kell gondoskodni, amelyek megtervezésében a helyi hatóságok, a civil társadalom, a magánszektor és az érintett lakosság is részt vesz;

2015. december 16., szerda

41. hangsúlyozza, hogy ki kellene dolgozni a kiegészítő jelleg új globális modelljét, és – közös elemzéssel és programozással indítva – erre kellene alapozni a humanitárius és fejlesztési szereplők közötti együttműködést, lehetővé téve számukra, hogy fokozatosan egyre ellenállóbb és önállóbb társadalmakat építsenek fel; hangsúlyozza, hogy az ilyen modellnek először is belépési stratégiákat kell tartalmaznia a fejlesztésben részt vevők számára ahhoz, hogy hidakat tudjanak verni a terepen, másodszor lehetővé kellene tennie a fejlesztési programok válság esetén történő módosítását, harmadszor a rugalmasabb megközelítés érdekében a humanitárius segítségnyújtásból való kilépési stratégiát is magában kell foglalnia, és ezenkívül az elhúzódó válságok kezelésére szolgáló, elszámoltatható és rugalmas többéves finanszírozási mechanizmust kell tartalmaznia; hangsúlyozza, hogy a helyi nem kormányzati szervezetekkel és civil társadalmi vezetőkkel való együttműködés fontos szerepet játszik abban, hogy a konfliktusérzékeny területeken állandó szervezeti struktúrákat hozzanak létre;

42. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő a humanitárius segély, a fejlesztési együttműködés és az ellenálló-képesség javításának módszeresebb összekapcsolására irányuló kezdeményezést, amelynek célja, hogy az Unió rugalmasabban és hatékonyabban tudjon reagálni a növekvő szükségletekre, továbbá a humanitárius csúcstalálkozóon világítson rá a szorosabb összefüggésekre; felszólítja az Uniót, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keret középtávú felülvizsgálatának eredményeit felhasználva még jobban erősítse meg a humanitárius és a fejlesztési segítségnyújtás közötti kapcsolatot;

43. hangsúlyozza, hogy a katasztrófákkal kapcsolatos ellenálló-képesség javítását célzó kockázatcsökkentés négy kiemelt területen is fontos szerepet játszik: 1) a katasztrófákkal kapcsolatos kockázatok megértése, 2) a katasztrófákkal kapcsolatos kockázatok kezelését célzó kockázatkezelési rendszer erősítése, 3) a katasztrófákkal kapcsolatos ellenálló-képesség javítását célzó kockázatcsökkentésbe, a készenléti tervekbe és a korai előrejelző rendszerekbe való beruházások, valamint 4) a hatékony reagálás érdekében a katasztrófákra való felkészültség javítása és az „építsük újra, de jobban” elv alkalmazása a helyreállítás, a felújítás és az újjáépítés során;

44. felszólítja a tagállamokat és más adományozókat, hogy a nemzetközi fellépésekben alkalmazandó jogszabályok, szabályok és elvek mentén erősítsék meg és fejlesszék a humanitárius fellépésekre és a katasztrófákkal kapcsolatos kockázatok csökkentésére vonatkozó nemzeti jogi kereteket; hangsúlyozza, hogy a katasztrófavédelmi felkészültséget, a kockázatcsökkentést és az ellenálló-képességet módszeresen be kell építeni a helyi, regionális és nemzeti hatóságok, ágazatok és civil társadalom által kidolgozandó katasztrófa-elhárítási tervekbe, és azokat ugyanakkor az előrejelzésre és kockázatkezelés modellezésére irányuló megfelelő finanszírozással és a kapcsolódó innováció fokozásával támogatni kell;

45. szorgalmazza, hogy a humanitárius csúcstalálkozó keretében helyezzenek kiemelt hangsúlyt az éghajlatváltozás és a humanitárius fellépés kérdéseire; úgy véli, hogy ennek ki kell terjednie az éghajlatváltozás következményeivel, többek között az éghajlatváltozás okozta elvándorlással és migrációval kapcsolatos tervezésre és az ellenálló-képesség kialakítására is minden lényeges, regionális és globális szintű szakpolitikai döntés meghozatala során; e tekintetben felszólítja az Uniót és a tagállamokat, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében továbbra is hozzon bátor politikai döntéseket;

Innováció révén történő átalakítás

46. hangsúlyozza, hogy az innovációnak több forrásból, de elsősorban az érintett emberek, a civil társadalom és a vészhelyzeti reagálást közvetlenül megtapasztaló helyi közösségek ismereteiből kellene táplálkoznia; hangsúlyozza a humanitárius minimumnormák jelentőségét az alapvető közszolgáltatások – többek között az oktatás, az élelmezés, az egészségügy, az elszállásolás, a vízellátás és a szennyvízelvezetés – megerősítésében a humanitárius segítségnyújtásban; úgy véli, hogy a köz- és magánszféra közötti és az ágazatközi partnerség kiegészítheti az egyre fokozódó humanitárius szükségletekre adott állami válaszokat, amennyiben a köz- és a magánszféra egyaránt olyan értékeket és prioritásokat képvisel, amelyek összehangolják az üzleti célokat az Unió fejlesztési célkitűzéseivel, és betartják a fejlesztési hatékonysággal kapcsolatos nemzetközi normákat; megállapítja, hogy a készpénzalapú segítségnyújtás – amennyiben megfelelően hozzá van igazítva a segélyezés hatékonyságára vonatkozó elvekhez – a humanitárius segítségnyújtásban tapasztalható innováció egy jó példája;

47. üdvözli a humanitárius szükségletekre reagáló, többcélú, készpénz-alapú segítségnyújtás közös elveiről szóló tanácsi következtetéseket; elismeri, hogy míg jelenleg a humanitárius segítségnyújtás csak kis részben készpénzalapú, a készpénzalapú segítségnyújtás alkalmazásában jelentős lehetőség rejlik, mivel innovatív, méltó, biztonságos, a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő, rugalmas és költséghatékony megoldást jelent a legkiszolgáltatottabbak alapvető gyorssegély-szükségeit kielégítésében; felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy a humanitárius csúcstalálkozót megelőzően mozgósítsák elő a közös elveket, valamint a helyzet és a reagálás elemzésén alapuló, feltétel nélküli, készpénzalapú segítségnyújtás alkalmazását, ugyanakkor támogassák a nyomon követési mechanizmusokat;

2015. december 16., szerda

48. felszólítja az Uniót, hogy mozgósítsa elő és támogassa egy globális humanitárius innovációs szövetség létrehozását a humanitárius elvekkel és az ENSZ fejlesztési innovációra és technológiára irányuló elveivel összhangban álló, globálisan elfogadott etikai megközelítések kidolgozása érdekében, amelyek garantálják, hogy a humanitárius innovációra irányuló valamennyi beruházás az eredményeknek az érintett lakosság szempontjából történő javítását szolgálja; regionális és nemzeti szintű humanitárius innovációs alapok létrehozását szorgalmazza;

49. elismeri, hogy az innováció jelentős szerepet játszhat az új kihívások kezelésében és a meglévő programok javításában azáltal, hogy beépítik más ágazatok új fejlesztéseit annak érdekében, hogy olyan modelleket gondoljanak és fejlesszenek ki, amelyekkel áttörés érhető el a humanitárius kihívások terén;

50. hangsúlyozza az új technológiáknak és az innovatív digitális eszközöknek a humanitárius segítségnyújtás megszervezésében és eljuttatásában játszott szerepét, különösen a segélyek célba juttatása és nyomon követése, a katasztrófafelügyelet, az információmegosztás, az adományozók közötti koordináció, valamint a segélyszervezetek és az önkormányzatok közötti kapcsolatok előmozdítása tekintetében, főként a távoli és a katasztrófa sújtotta területeken; kiemeli, hogy Afrikában és különösen a Szaharától délre fekvő afrikai területeken jelenleg a mobiltechnológia terén digitális forradalom megy végbe, és ennek következtében jelentősen megnőtt a mobil-előfizetések száma (és az internet mobilkészülékeken való használata), ami döntő fontosságúvá teszi ezeket az eszközöket és szolgáltatásokat a korai előrejelző rendszerek bevezetése, valamint az egészségügyi kérdésekkel, a veszélyes területekkel és a segítségnyújtási kapcsolatokkal kapcsolatos gyors információszolgáltatás tekintetében;

51. kéri a Bizottságot és az uniós tagállamokat, hogy a humanitárius elvek és az etikai normák tiszteletben tartása mellett támogassák a vállalkozások – különösen a kkv-k – bevonását, oly módon, hogy a vállalkozások vészhelyzetekben való szervezett, összehangolt és fenntartható szerepvállalása érdekében a vállalati fellépésekhez útmutatót dolgozzanak ki, valamint hogy előmozdítsák a helyi és regionális partnerségi platformokat; ösztönzi az uniós tagállamokat, hogy a vállalkozásokat jobban vonják be nemzeti katasztrófa-elhárítási terveikbe és elszámoltathatósági mechanizmusaikba;

52. felszólítja az Uniót, hogy tárja fel többek között a kezdő vállalkozásokkal, a biztosítótársaságokkal és a technológiai vállalkozásokkal létrehozott partnerségekben rejlő lehetőségeket, valamint hogy ösztönözze az ilyen partnerségek létrehozását annak érdekében, hogy a vészhelyzetekre való felkészülésre és azok elhárítására szolgáló eszközöket hozzanak létre; hangsúlyozza, hogy támogatni és javítani kell az ENSZ Humanitárius Ügyeket Koordináló Hivatalának (OCHA) arra irányuló munkáját, hogy a katasztrófaelhárítási erőfeszítések terén folytatott technikai együttműködés előmozdítása érdekében általánosan feltérképezze a magánszektorban rendelkezésre álló eszközöket és lehetőségeket;

53. felszólítja az Uniót és humanitárius partnereit, hogy a humanitárius csúcstalálkozó keretében támogassák a fiatalok humanitárius felkészülésben és újjáépítési folyamatokban való nagyobb szerepvállalását, valamint mozgósítsák elő az önkéntességi programokat;

54. kiemeli, hogy az EU Segítségnyújtási Önkénteseinek rendszere fontos szerepet játszhat abban, hogy a jövőbeli humanitárius csúcstalálkozókon hozott döntéseket és a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos felülvizsgált európai konszenzust átültessék a gyakorlatba; hangsúlyozza, hogy – a többi humanitárius aktivista mellett – az önkéntesek tapasztalatai alapvető szerepet játszhatnak a bevált gyakorlatok és a végrehajtási eszközök kidolgozásában;

55. felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy a humanitárius csúcstalálkozón támogassák a humanitárius ügyek felkarolásának fontos szerepét, mivel ez a védelem és az innováció fokozásának egyik hatékony módja lehet;

56. hangsúlyozza, hogy az Isztambulban tett kötelezettségvállalásoknak uniós és tagállami szinten is eleget kell tenni; ezért felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy az egyéb humanitárius szereplőkkel közösen dolgozzanak ki menetrendet az isztambuli csúcstalálkozót követően elért eredmények megvalósítására; hangsúlyozza, hogy a humanitárius segélyek esetében az uniós költségvetés keretében kiszámítható és időszerű finanszírozásról kell gondoskodni, biztosítva, hogy az uniós humanitárius kötelezettségvállalásokkal kapcsolatos előirányzatokat rendszeresen teljes egészében ugyanolyan összegű kifizetési előirányzatokon keresztül finanszírozzák;

57. a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzus keretében következetes és szilárd új cselekvési tervet szorgalmaz, amely a helyi viszonyokhoz igazodó, ugyanakkor az életkort és a nemi szempontokat figyelembe vevő, megkülönböztetéstől mentesen működő, a szükségletekkel arányban lévő, pártatlan és hatékony európai humanitárius segítségnyújtást garantál;

o

o o

58. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Bizottság alelnökének/ az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és az ENSZ főtűkárának.